

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

КРАЛСТВО ТАЙЛАНД

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА

ДОХОДИТЕ

Ратифицирана със закон, приет от 38-то Народно събрание на 12.01.2001 г. – ДВ, бр. 7 от 23.01.2001 г.
Издадена от Министерството на финансите, обн., ДВ, бр. 22 от 9.03.2001 г., в сила от 13.02.2001 г.

Република БЪЛГАРИЯ и

Кралство ТАЙЛАНД ,

Желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с данъци върху доходите,

се договориха както следва

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1 ОБХВАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЛИЦАТА

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2 ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от страна на всяка договаряща държава, или нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху дохода като цяло, или върху елементи на дохода, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази Спогодба са по-специално:

а) за България:

- i) данъкът върху дохода на физическите лица;
 - ii) корпоративният подоходен данък; и
 - iii) патентният данък;
- (по-нататък наричани "български данък");

б) за Тайланд:

- i) данъкът върху дохода; и
 - ii) петролният данък
- (по-нататък наричани "тайландски данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички в значителна степен подобни по естеството си данъци, които ще се налагат след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Тайланд, според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталният шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

в) терминът "Тайланд" означава Кралство Тайланд и включва пространството, находящо се до териториалните води на Кралство Тайланд, което по тайландското законодателство и в съответствие с международното право, е било или впоследствие може да бъде определено като пространство, върху което Кралство Тайланд може да упражнява права върху морското дъно и подпочвените пространства и техните природни ресурси;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество за управление на наследство, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "данък" означава български данък или тайландски данък, според изискванията на контекста;

з) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданството на една от договарящите държави;

(ii) всяко юридическо лице, дружество, асоциация или друга общност, чийто статут се определя от законодателството на съответната държава;

и) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато такъв превоз се осъществява изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава; и

к) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение България, министърът на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) по отношение на Тайланд, министърът на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на Спогодбата от всяка договаряща държава, всеки термин, който не е изрично определен, освен ако от контекста не се налага друго, ще има значението, което към този момент му придава законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от Спогодбата. Всяко значение, определено

съгласно приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4 МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази Спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което, съгласно законодателството на тази държава, подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество; този термин включва също самата държава, нейни органи на местна власт или нейни законоустановени органи. Този термин обаче, не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси).

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, според законите на която то е учредено; ако независимо от горния критерий, лицето е все още местно и за двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

Член 5 МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон ;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница;
- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства;
- ж) строителна площадка, строителен, инсталационен или монтажен обект или свързаните с тях надзорни дейности, но само когато площадката, обектът или дейностите продължават повече от 6 месеца.
- з) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от местно лице на едната договаряща държава чрез негови работници или друг персонал, когато дейностите с такъв характер продължават (за същия или свързан обект) в другата договаряща държава за период или периоди, надвишаващи общо 6 месеца в рамките на всеки 12-месечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място на дейност, изключително с цел реклама, предоставяне на информация, за научно изследване или всяка подобна дейност от подготвителен или спомагателен характер за предприятието;
- е) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "ж" дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в първата договаряща държава, ако това лице има или обичайно упражнява в първата договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал.3, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

5. Независимо от предходните разпоредби на този член, застрахователно предприятие на едната договаряща държава (с изключение на дейностите по презастраховане) се счита, че има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако то събира застрахователни премии на територията на тази друга държава или застрахова рискове в нея чрез работник или представител, различен от представител с независим статут, за когото се прилага на ал. 6.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава, само защото то извършва дейност в тази държава, посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действуват в обичайните граници на своята дейност. Въпреки това, когато такъв представител действа изцяло или почти изцяло за сметка на такова предприятие, той няма да се смята за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби или самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 на този член се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Доходите или печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращ се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, доходите или печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез намиращ се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват доходите или печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или другаде.

4. Ако в едната договаряща държава е прието печалбите, отнасящи се до място на стопанска дейност, да се определят на базата на определен процент от общите приходи на предприятието или на мястото на стопанска дейност, или на базата на разпределение на общата печалба на предприятието между неговите отделни звена, то разпоредбите на ал. 2 не ограничават тази договаряща държава да определя облагаемата печалба съобразно възприетия начин на разпределение; възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържанието се в този член принципи.

5. Не се причисляват доходи или печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи, доходите или печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за обратното.

7. Когато доходите или печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Доходите или печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на самолети в международния транспорт, се облагат само в тази държава.

2. Доходите или печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби в международния транспорт, могат да се облагат в другата договаряща държава, но така наложеният данък няма да надвишава 50 % от данъка, дължим съгласно законодателство на тази друга държава.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и по отношение на доходите или печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9 СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всеки доход или печалба, които, ако ги нямаше тези условия биха възникнали, но поради тези условия не са възникнали за едно от предприятията, могат да бъдат включени в доходите или печалбите на това предприятие и съответно обложени с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби в съответствие в данъчните закони на другата договаряща държава. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Член 10 ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденти могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно

лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и други доходи от корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на членове 7 или 14, съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава доходи или печалби от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи произхождащи в тази друга държава. Разпоредбите на тази алинея не следва да се считат като ограничаващи правото на всяка договаряща държава да облага с данък печалбите от място на стопанска дейност, разположено в нея, съобразно вътрешното си законодателство.

Член 11 ЛИХВИ

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава могат, да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава:

- а) 10 на сто от brutната сума на лихвите, ако те са получени от финансова институция (включително застрахователна компания);
- б) 15 на сто от brutната сума на лихвите във всички останали случаи.

3. Независимо от разпоредбите на алинея 2, лихвите възникващи в едната договаряща държава и изплащани на правителството на другата договаряща държава, се освобождават от данъци в първата договаряща държава.

4. По смисълът на алинея 3, терминът "правителство" означава самата държава, неин орган на местна власт или законоустановен орган. Този термин също включва:

а) за България:

(i) Българска Национална банка;

(ii) финансова институция, чието имущество изцяло се притежава от правителството на Република България, орган на местна власт или законоустановен орган в случаите, когато това е договорено между компетентните органи на договарящите държави;

б) за Тайланд:

(i) Тайландската банка;

(ii) Тайландската Импорт-Експорт Банка, и

(iii) финансова институция, чието имущество изцяло се притежава от правителството на Кралство Тайланд, орган на местна власт или законоустановен орган в случаите, когато това е договорено между компетентните органи на договарящите държави.

5. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации, както и всеки доход, който според законодателството на договарящата държава, в която е възникнал дохода е приравнен на доход от заем. Парични санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

6. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14, съобразно случая.

7. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че

тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

8. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава:

- а) 5 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи или дискове за радио или телевизионно излъчване;
- б) 15 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения във всички останали случаи.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи или други средства за възпроизвеждане на звук или образ за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на, или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или информация (или плащания за технически услуги) относно промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнагражденията, чрез място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с

такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на член 7 или 14, съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения и тези авторски и лицензионни възнаграждения се изплащат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя или между тях двамата и някое трето лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеча и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в член 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби или самолети, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава или на движимо имущество, свързано с експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат с данъци само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3 се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице. Разпоредбите на тази алинея не ограничават правото на всяка от договарящите държави да облага печалбите или доходите от продажба или прехвърляне на акции или други ценни книжа.

Член 14
ДОХОДИ ОТ НЕЗАВИСИМИ ПРОФЕСИОНАЛНИ
И ДРУГИ ЛИЧНИ УСЛУГИ

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако то притежава определена база, която редовно използва в другата договаряща държава с цел извършването на тези дейности. Ако притежава такава определена база, доходите могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато може да се причисли към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15
ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВОТНОШЕНИЕ

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 16, 18, 19, 20 и 21, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

- а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и
- б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава,
и
- в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб или самолет, използван в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данъци само в тази държава.

Член 16

ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на една от договарящите държави в качеството му на член на борд на директорите или от страна на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17

АРТИСТИ И СПОРТИСТИ

1. Независимо от разпоредбите на членове 14 и 15, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато приходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези приходи, независимо от разпоредбите на членове 7, 14 и 15, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, посочените в този член приходи ще бъдат освободени от данъчно облагане в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, при условие, че тази дейност е спонсорирана изцяло от обществени фондове на която и да е от двете договарящи държави или от неин орган на местна власт, или дейността се извършва въз основа на споразумение за културно или спортно сътрудничество между договарящите държави.

Член 18

ПЕНСИИ

1. Освен в случаите по чл. 19, ал. 2, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, във връзка с трудово правоотношение в миналото се облагат само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, пенсиите и други подобни плащания, изплащани на основание на обществени схеми, представляващи част от системата за обществено осигуряване на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава.

Член 19

ДЪРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава, неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или неин орган на местна власт, ще се облагат с данъци само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче, се облагат с данъци само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

- (i) е гражданин на тази държава; или
- (ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или на орган на местна власт ще се облагат само в тази държава;

б) Тези пенсии обаче, се облагат с данъци само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на членове 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения, както и пенсии, изплатени за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20 СТУДЕНТИ И СТАЖАНТИ

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данъци в тази държава при условие, че плащанията са от източници извън тази държава.

2. По отношение на субсидии, стипендии или възнаграждения по трудово правоотношение, различни от тези по ал.1, на студента или стажанта по ал.1, допълнително се предоставя, по време на обучението или стажа му същто освобождаване, облекчение или намаление на данъците, от което се ползват студенти или стажанти - местни лица на държавата, в която той пребивава.

Член 21 ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване по покана на университет, колеж, училище или друга акредитирана от държавата образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава за всяко възнаграждение, във връзка с това преподаване или научно изследване, за период, който не надвишава две години, считано от датата на първото му пристигане с тази цел в тази държава, при условие, че това възнаграждение е получено от него от източници, намиращи се извън тази държава.

2. Разпоредбата на алинея 1 няма да се прилага по отношение на доходите от научно - изследователска дейност, ако тази дейност е предприета от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за лично благодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22 ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са посочени изрично в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данъци само в тази държава, но ако този доход е получен от източници в другата договаряща държава, той може да се облага в тази друга държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на член 6, когато получателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база разположена там и правото или собствеността, по отношение на които се получават доходите са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай ще се прилагат разпоредбите на член 7 или член 14, съобразно случая.

ГЛАВА IV МЕТОДИ ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 23

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. Когато доход или печалба се облагат в двете договарящи държави, двойното данъчно облагане се избягва в съответствие със следващите алинеи на този член.

2. Данък, дължим в едната договаряща държава върху доход, получен в тази държава, се допуска като кредит по отношение на данъка, дължим в другата договаряща държава върху този доход. Кредитът, обаче няма да надвишава тази част от данъка, дължим в другата договаряща държава, който е изчислен преди допускането на кредита и се отнася до тези елементи на дохода.

3. За целите на допускането на кредит в едната договаряща държава, счита се, че данъкът, платен в другата договаряща държава, включва данъкът, който е дължим в тази друга държава, независимо, че за този данък е предоставено намаление или освобождаване, в съответствие със специални закони, приети с цел стимулиране на икономическото развитие в тази друга държава.

ГЛАВА VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства.
2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба, обаче, няма да се счита за задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане, с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.
3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 8 на член 11 и ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, ще се приспадат при облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.
4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

Член 25

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по ал. 1 на член 24, пред органа на тази договаряща държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.
2. Компетентният орган, ако счете че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи в

рамките на сроковете, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те могат, също така, да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си, включително и чрез съвместна комисия, състояща се от тях или от техни представители, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 26

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, отнасящи се до данъците, обхванати от спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от едната договаряща държава ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, както и за решаването на жалби във връзка с данъците, предмет на тази Спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

- а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;
- б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;
- в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена, търговска или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 27
ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА
И КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ И ТЕХНИТЕ ЧЛЕНОВЕ НА

Нищр в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на дипломатическите представителства и консулските служби и техните членове, съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА VI
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28
ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Договарящите държави ще се уведомят писмено за изпълнението на конституционните изисквания за влизане на Спогодбата в сила.
2. Спогодбата влиза в сила от датата на последното уведомление, съгласно ал.1 и нейните разпоредби ще се прилагат:
 - а) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите получени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която Спогодбата влиза в сила;
 - б) по отношение на другите данъци върху доходите, за данъците дължими за всяка данъчна година или отчетен период, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

Член 29
ПРЕКРАТЯВАНЕ

Тази Спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на Спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година, след изтичането на период от пет години от датата, на която Спогодбата влиза в сила. В такъв случай, Спогодбата ще престане да действа:

- (i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване;
- (ii) по отношение на другите данъци върху доходите, за данъците, дължими за всяка данъчна година или отчетен период, започващ на след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА в два екземпляра в София, на 16 юни 2000 година на български, тайски и английски езици, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването, меродавен е английският текст.

**ЗА РЕПУБЛИКА
ТАЙЛАНД:**

ЗА КРАЛСТВО БЪЛГАРИЯ:

ПРОТОКОЛ

При подписването на Спогодбата между Република България и Кралство Тайланд за избягване на двойното данъчно облагане с данъци върху доходите, долуподписаните се съгласиха, че следните разпоредби ще бъдат неразделна част от Спогодбата:

За целите на чл.8, ал.2 се счита, че ако една от договарящите държави прилага по-ниска данъчна ставка върху дохода, получен от предприятие на всяка друга държава от експлоатация на кораби в международния транспорт, тази данъчна ставка ще се прилага и по силата на тази Спогодба.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕН в два екземпляра в София, на 16 юни 2000 г. на български, тайски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

**ЗА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ:**

**ЗА КРАЛСТВО
ТАЙЛАНД:**